

Verburg

moeten al aan veel regels voldoen. De minister zei al dat je niet bij elke boerderij, bij elke boom kunt gaan kijken. Je moet risicogericht gaan werken aan het toezicht om de echt zwakke schakels die voortdurend misbruik maken van de situatie aan te pakken. Dat zijn er twintig. Je kunt naar hun klanten kijken, je kunt ook kijken hoe de opstal is. Ik wil graag horen hoe de minister het echt gaat aanpakken. Want 20 van de 650 vind ik nog een behoorlijk groot aantal. Ik moet dat toch kunnen nagaan. Hoe wil de minister er beter zicht op krijgen, ook op de klanten? Want die handelaar doet het niet zomaar. Eerst is die mest opgeslagen. In dat toezicht zal echt verbetering moeten komen. Is de minister bereid tot een hardere aanpak?

Minister Verburg: Ik ben het met mevrouw Neppéus eens dat er al heel veel regels zijn. Wij gaan dus helemaal niets doen aan de regelgeving, we moeten juist wat minder regels hebben. Voor mest en de handel daarin hebben wij strenge regels, die gehandhaafd worden. Juist het feit dat 20 van de 650 handelaren in mest extra in de gaten gehouden worden, betekent dat wij ze in het snotje hebben, zoals wij dat zeggen. Mevrouw Neppéus heeft gelijk over de handelaren. Bij de handelaren is er altijd een aanbieder en een koper, dus die moet je er ook bij betrekken. Dat gebeurt. De eerste sanctie is vrij laag, maar daarna loopt het stevig op. Op enig moment zullen de intermediair, de aanbieder en degene die de mest koopt zich wel achter het oor krabben en niet langer de wet overtreden. Ook bij dit soort berichtgeving geldt dat er een waarschuwendende werking en dus een preventieve werking van uitgaat.

De heer **Polderman** (SP): De kop van het artikel waar ook de heer Koopmans naar verwijst, is: Maffia lijkt onuitroeibaar. De AID zegt dat je eigenlijk bij iedere boer een AID'er moet zetten om de wet te kunnen handhaven. Mijn vraag is simpel. Natuurlijk moeten wij fraude bestrijden, daar zal de hele Kamer het met de minister over eens zijn. Maar is het niet de kwantiteit die hierin een rol speelt? Als wij gewoon te veel mest hebben in dit land, is fraude een manier van uitlokking. Als je zoveel moet verwerken, is het niet gek dat er enkele rotte appels tussen zitten. Licht het probleem niet gewoon bij de hoeveelheid stront die wij in dit land hebben?

Minister Verburg: Misschien mag ik eerst de heer Polderman corrigeren. Volgens hem staat in het artikel dat iemand van de Algemene Inspectiedienst zegt dat je bij iedere boer iemand neer moet zetten. Volgens mij is het een boer of een handelaar in mest die dat zegt. Anders heeft de heer Polderman een ander artikel voor zich dan ik, maar dan ben ik benieuwd of dat inderdaad klopt. Want de AID'ers, de mensen van de Algemene Inspectiedienst, hebben een systeem van handhaven waarbij zij de risico's in kaart brengen en dus ook de grootste overtreders of de veelplegers absoluut pakken. Zo hoort het ook. Ik geloof niet dat dit veel te maken heeft met de hoeveelheid mest. Ik durf hier de stelling aan, mijnheer Polderman, dat het hebben van minder mest geen garantie zou zijn dat de wet niet meer overtreden wordt. Vaak zijn er economische motieven in het spel en heeft het veel minder te maken met de hoeveelheid mest.

Vragen van het lid Tony van Dijck aan de minister van Financiën over **het bericht "Klanten van Brits-Ierse verzekeraar in de kou"**.

De heer **Tony van Dijck** (PVV): Voorzitter. Ik had hier vandaag natuurlijk liever gesproken over DSB om deze minister daarover aan de tand te voelen, maar daar krijgen wij later nog de kans voor. Vandaag bespreken wij het zoveelste debacle in de financiële sector. Een Brits-Ierse verzekeraar, Genworth, is met de noorderzon vertrokken uit Nederland, gedupeerde klanten achterlatend. Hoe is dit mogelijk? Vroeger zette je je geld op de bank en dan was het veilig. Vroeger sloot je een verzekering en dan ging je rustig slapen, maar nu niet meer. Zo langzamerhand durf je geen enkele bank of verzekeraar meer te vertrouwen. Of het nu zijn de woekerpolissen, de bonussen, de kapitaalinjecties, Icesave, ABN en gisteren DSB, de sector laat een spoor van vernielingen achter.

Dit kabinet doet niets om het vertrouwen te herstellen. Het kabinet laat het gewoon gebeuren, eerst met Icesave en nu met Genworth. Deze verzekeraar, met kantoor in Arnhem, heeft de uitkeringen aan Nederlandse klanten stopgezet en is vertrokken. Eerst jaren premies opstrijken en vervolgens vertrekken: dit is pure oplichting. Het ergste is nog dat de toezichthouders niets doen. Zij kunnen niets doen; het toezicht ligt bij de Engelsen. AFM en Kifid staan erbij en moeten toezien hoe onze burgers worden opgelicht. Dit is toch van de gekke? De Partij voor de Vrijheid wil dat alle Nederlandse instellingen onder toezicht vallen van de Nederlandse toezichthouders. We hebben niets te maken met Europa of met bijkantoren. Wij moeten de Nederlandse burgers beschermen en daarvoor zijn onze toezichthouders. Gaat de minister een tweede Icesave voorkomen?

Minister Bos: Voorzitter. Ik dank de heer Van Dijck voor zijn vragen. Om op zijn laatste en ik geloof ook enige vraag antwoord te geven: ik zal uiteraard mijn uiterste best doen om te voorkomen dat klanten van deze verzekeraar op wat voor manier dan ook slachtoffer worden van zijn handelen. Tegelijkertijd moet ik constateren dat de heer Van Dijck wel erg hard door-draaft in zijn kennelijke veronderstellingen over wat de feiten zijn. De feiten zijn, dat er van een 27-tal consumenten klachten waren over deze Brits-Ierse verzekeraar met een bijkantoor in Nederland, in Arnhem. Deze consumenten merkten dat hun klachten niet werden afgehandeld. Vervolgens kreeg ook de financiële ombudsman geen gehoor bij deze verzekeraar. Daarna is gebeurd wat er moest gebeuren: de Nederlandse toezichthouder heeft ingegrepen en geconstateerd dat de Engelse toezichthouder hiervoor verantwoordelijk is; hij heeft contact opgenomen met de Engelse toezichthouder, die meteen aan het werk is gegaan en een onderzoek is gestart; hij heeft bij de verzekeraar erop aangedrongen dat Nederlandse klanten over hun klachtgrond toegang krijgen tot deze verzekeraar. Inmiddels is voor Nederlandse klanten het contact met deze verzekeraar hersteld. De toezichthouders zullen uiteraard samen alles in de gaten en onder de loep blijven houden.

Bos

De heer **Tony van Dijck** (PVV): De minister zegt voor de zoveelste keer dat hij zijn uiterste best zal doen dat het geen gevolgen heeft voor Nederlandse klanten. Hij zei dat ook bij Icesave en wij zien wat daarvan gekomen is. Nu zegt hij dat het contact is hersteld, maar er zijn mensen die een uitkering hebben van deze verzekeraar. Zij hebben een arbeidsongeschiktheidsuitkering waarvan zij afhankelijk zijn. Zij komen in de problemen en kunnen hun hypotheek niet meer betalen. Hun huis wordt misschien verkocht. De minister komt echter niet verder dan: het contact is hersteld. Daar hebben die mensen niks aan. Nogmaals: zolang dat toezicht voor de buitenlandse bijkantoren niet is geregeld – ik heb dit al vaker tegen de minister gezegd in een debat – blijft zich dit herhalen. Ook de heer Eijffinger verwijst daarnaar en zegt dat dit niet de laatste zaak is waarvan wij zullen horen. Met andere woorden: dit moet gewoon goed worden geregeld. De minister moet met zijn vuist op tafel slaan en zeggen dat hij staat voor zijn burgers en hen wil beschermen. Zolang het toezicht niet is geregeld bij andere landen, moet de minister erop staan dat bijkantoren onder het Nederlandse toezicht vallen. Dat is toch niet zo moeilijk?

Minister **Bos**: De heer Van Dijck vergelijkt met Icesave en zegt dat de minister eigenlijk zou moeten gaan staan voor deze consumenten, of niet zou moeten laten gebeuren wat er is gebeurd bij Icesave. Ik wijs er maar op dat 99% van de spaarders bij Icesave door deze minister in bescherming zijn genomen. Deze minister heeft gerealiseerd dat zij links- of rechtsom hun geld terug zouden krijgen. Dat is voor alle spaarders bij Icesave gebeurd, met uitzondering van een groep van ongeveer 150 mensen die een deposito hadden dat hoger was dan € 100.000. Als Icesave het voorbeeld is, is dat dus een voorbeeld waaraan ik mij graag spiegel.

Er is ook een groot verschil met Icesave. Bij Icesave hadden wij een niet-functionerende buitenlandse toezichthouder. De heer Van Dijck heeft helemaal gelijk: de Europeesrechtelijke situatie, dat je als Nederlandse toezichthouder niks te zeggen hebt over wat er gebeurt in een bijkantoor van een buitenlandse partij omdat de buitenlandse toezichthouder zijn werk niet goed doet, is buitengewoon kwetsbaar, dat moeten wij nooit meer hebben. In dit geval hebben wij echter te maken met de Engelse toezichthouder. Engeland is een groot land met een professionele toezichthouder. Die heeft geen minuut getwijfeld en meteen actie ondernomen. Ik blijf het in de gaten houden, maar er is mij op dit moment niets van bekend dat mensen naar hun geld zouden kunnen fluiten. Het enige bekende feit tot nu toe was dat mensen geen gehoor vonden bij de verzekeraar en dat dat contact nu is hersteld. Of er dus mensen de dupe zijn, of er al gesproken kan worden van gedupeerden en of er geld is dat niet wordt uitgekeerd, dat zijn allemaal veronderstellingen van de heer Van Dijck. Het zijn geen feiten.

Mevrouw **Vos** (PvdA): Dit is volgens mij een markt die niet helemaal werkt, omdat de consumenten niet sterk zijn. Toen ik dit eerst las, dacht ik: hebben mensen weer van die overbodige verzekeringen afgesloten? Daarom gaat het dus niet. Ik vertrouw er ook op dat die mensen gewoon hun geld krijgen. Ik heb nog wel even twee vragen. Ik las in een artikel dat de Rabobank en Interpolis hierbij betrokken waren. Hoe zat dat? De minister heeft

gisteren aangekondigd dat er onderzoek komt naar DSB en de rol van de toezichthouder. Worden deze vragen ook meegenomen in dat grote onafhankelijke onderzoek?

Minister **Bos**: Ik ben mij niet bewust van enige verwevenheid met de Rabobank en Interpolis. Dat kan ik nazoeken en ik zal de Kamer daarover zo snel mogelijk schriftelijk informeren. Het onderzoek dat ik gisteren heb aangekondigd, zal zich strikt beperken tot DSB en dus niet het optreden betreffen van de toezichthouder bij andere instellingen.

Mevrouw **Verdonk** (Verdonk): Voorzitter. Ik heb een vraag naar aanleiding van de uitlatingen van de minister van Financiën over het toezicht van DNB op Icesave. Hij zegt dat het een buitenlandse toezichthouder was en dat wij helemaal niets konden met het binnenlandse toezicht. Het is hem toch bekend dat de heer Wellink van DNB reeds in juni, juli 2008 een vreemd gevoel had bij wat er gebeurde met Icesave en dat de heer Wellink toen niet heeft ingegrepen, geen signalen heeft afgegeven en gewoon is blijven zitten? Daardoor zijn heel veel mensen de dupe geworden. Dat was de eerste keer en we zien het nu bij DSB voor de tweede keer gebeuren.

Minister **Bos**: Voorzitter. Ik geloof niet dat deze vraag gaat over het onderwerp van deze Brits-Ierse verzekeraar. De vraag gaat over twee andere, ook zeer belangrijke gevallen. Laat ik daar kortheidshalve het volgende over zeggen. De onafhankelijke onderzoekers naar de Icesave-affaire hebben inderdaad geconstateerd dat er wellicht mogelijkheden waren voor de heer Wellink om eerder in te grijpen dan hij gedaan heeft. De heer Wellink heeft zich uitgebreid verdedigd tegen die suggestie in een brief aan de Tweede Kamer, waarna de Tweede Kamer volgens mij besloten heeft om dit onderwerp toe te vertrouwen aan de parlementaire onderzoekscommissie kredietcrisis. Ik denk dat het goed is om die vraag daar nu ook te laten.

De heer **Irrgang** (SP): Voorzitter. De minister noemde eerder een provisie van 80% totaal idioot. Nu begrijp ik dat het hier om een provisie van 70% gaat. Is hij het met mij eens dat dit idioot blijft en dat je daar eigenlijk gewoon een einde aan moet maken?

Minister **Bos**: Die 70%, daar begrijp ik ook helemaal niets van, maar ik weet niet of dat hier aan de orde is. Ik ken het feit niet dat de heer Irrgang kennelijk wel kent.

De heer **Weekers** (VVD): Voorzitter. Dat het Europees systeem voor het toezicht op dit moment nog niet deugt, hebben wij al met zijn allen geconstateerd. Nu zegt de minister dat de Britse toezichthouder en de Nederlandse een goed contact hebben en dat we het probleem dus hier als het ware in de kiem hebben kunnen smoren. Er zitten echter nog wel wat zwakke schakels in Europa. Ik hoef maar te verwijzen naar een land als Liechtenstein, dat net als Ierland onderdeel is van de Europese Economische Ruimte en wel onder de Europese regels valt, terwijl wij die landen niet echt kunnen aanpakken. Zo zijn er nog enkele andere landen. Hoe gaat de minister ervoor zorgen dat ook het contact met die zwakke schakels zodanig wordt dat onmiddellijk in het belang van de consument kan worden opgetreden?

Bos

Minister **Bos**: Nogmaals, op zich werkt het huidige stelsel van het Europese toezicht redelijk, als alle toezichthouders competent zijn en doen wat zij moeten doen en als zij bereid zijn om over nationale belangen heen te springen. Als dat niet gebeurt, dan gaat het mis en dat is bij Icesave gebeurd. Voor de toekomst willen we dat in Europees verband oplossen, door op Europees niveau een toezichthouder te belasten met het toezicht op instellingen die in meerdere landen werkzaam zijn, of door de toezichthouders in zogeheten "colleges of supervisors" samen te zetten. Daar zou dan natuurlijk de bevoegdheid aan gekoppeld moeten worden om, als een toezichthouder dwarsligt terwijl alle andere vinden dat er ingegrepen moet worden, onder bepaalde voorwaarden over dat ene oordeel heen te kunnen stappen om ervoor te zorgen dat gedaan wordt wat er gedaan moet worden. Dat is wat wij in discussies met de Kamer "binding mediation" genoemd hebben. Dat is echt een nieuwe Europese bevoegdheid. Dat is een lijn die dit kabinet van harte ondersteunt en waar wij volgens mij nog wel op terugkomen als wij donderdagmiddag de aanstaande Ecofin-vergadering met elkaar doornemen.

Mevrouw **Blanksma-van den Heuvel** (CDA): Voorzitter. Ik heb nog een vraag aan de minister. Het debacle van Genworth is natuurlijk niet nieuw. Het speelt eigenlijk al heel lang. Ik heb hier een artikel van 27 augustus, waarin heel duidelijk melding gemaakt wordt van alle klachten die ingediend zijn, van de betrokkenheid van de Bond van Verzekeraars, van Kieviet, van Wabeke, maar ook van DNB. Zij zouden al een onderzoek hebben ingesteld. Waarom heeft het dan toch zo lang moeten duren – dit kost weer maanden – om wat meer duidelijkheid te krijgen voor alle gedupeerden van deze verzekeraar?

Minister **Bos**: Voorzitter. Ik weet niet of dit maanden gaat duren. Het contact is nu hersteld. Consumenten kunnen weer contact krijgen met deze verzekeraar. Dat zijn de feiten die ik heb. Als er inmiddels andere feiten zijn, dan verneem ik die graag van mevrouw Blanksma en dan zal ik daar zo snel ik kan schriftelijk op terugkomen.

Mevrouw **Blanksma-van den Heuvel** (CDA): Ik bedoel dat deze kwestie al maanden loopt, dat DNB er al maanden mee bezig is. Waarom staat er dan nog deze week weer een artikel in de krant waarin staat dat gedupeerden nog steeds geen duidelijkheid hebben? Dit loopt al vanaf voor de zomer.

Minister **Bos**: Ook ten aanzien van deze verduidelijking van de vraag van mevrouw Blanksma geldt dat zij feiten presenteert die ik niet ken. Ik zal mij daarover laten informeren bij DNB en haar daar zo snel mogelijk over informeren.

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): Het valt mij op dat de minister in antwoord op verschillende vragen stelt dat hij een aantal feiten, als het althans feiten zijn, niet kent. Ik begrijp niet dat hij niet nu al de onderste steen boven heeft gehaald en de feiten paraat heeft.

Minister **Bos**: Dat heeft te maken met de manier waarop wij het toezicht in Nederland hebben geregeld. Met instemming van de Kamer is hier ooit een wet aangenomen op grond waarvan niet de minister verantwoordelijk is voor het dagelijkse toezicht op banken en verzekeraars,

maar De Nederlandsche Bank of de Autoriteit Financiële Markten. Zij zijn de toezichthouders en zij hebben de verantwoordelijkheid. Op allerlei momenten kan de Kamer mij daar natuurlijk op aanspreken, maar ik ben vervolgens gehouden om eerst bij hen informatie te halen omdat daar de verantwoordelijkheid rust.

Vragen van het lid Griffith aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over de radicalisering van het asielactivisme.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Voorzitter. Het verzet van linkse activisten tegen het huidige asiel- en vreemdelingenbeleid wordt structureler, harder en persoonlijker. Adressen en andere gegevens van betrokkenen bij het asiel- en vreemdelingenbeleid worden openbaar gemaakt. Er is sprake van directe intimidatie, bekladdingen, vernielingen, pogingen tot brandstichting en uiteindelijk brandstichtingen. Net als bij de strijd van dierenrechtenactivisten, is sprake van verwevenheid van legale en illegale activiteiten. Niet alleen medewerkers van de Immigratie- in Naturalisatiedienst en de Dienst Justitiële Inrichtingen, maar ook ondernemers, zoals een directeur van een architectenbureau, aannemers, ondernemers en financiers zijn doelwit van deze linkse activisten, die er ook niet voor schromen om een huisbezoek af te leggen bij direct betrokkenen bij het asielbeleid.

De VVD-fractie maakt zich ernstig zorgen over de toename van de illegale en intimiderende activiteiten van deze activisten. De verharding is al een paar jaar gaande. Wat doet het kabinet hier nu aan? Bewustwording van de mensen die slachtoffer zijn geworden, is wat mijn fractie betreft onvoldoende. Mijn fractie wil weten welke prioriteit deze activisten krijgen van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst en van politie en justitie. Klopt het dat de afgelopen jaren geen enkele dader is aangehouden? Welke stappen gaat het kabinet zetten om een eind te maken aan de toename van de illegale en intimiderende praktijken van deze linkse activisten?

Minister **Ter Horst**: Voorzitter. Met mevrouw Griffith maakt ook het kabinet zich zorgen over de activiteiten die door een aantal mensen in Nederland worden ondernomen tegen het asiel- en vreemdelingenbeleid. Er is uiteraard helemaal niets tegen activiteiten die binnen onze rechtsstaat acceptabel zijn, zoals het houden van demonstraties of ludieke acties. Hier gaat het echter echt om activiteiten als intimidatie, brandstichting, het openbaar maken van privégegevens et cetera. Die zijn niet acceptabel binnen de grenzen van onze rechtsstaat.

Voor het kabinet heeft de bestrijding van dit soort activiteiten zeker prioriteit. Ik denk dat uit het rapport Het vuur van het verzet dat de AIVD het licht heeft doen zien ook blijkt dat de AIVD zich goed realiseert hoe ontwrichtend deze activiteiten kunnen zijn. De AIVD probeert samen met andere partijen, zoals het Korps Landelijke Politiediensten, het Openbaar Ministerie en gemeenten, maatregelen te nemen die het dit soort activisten onmogelijk maken om dit soort intimiderende activiteiten